

og fuldstændig Protokollation af hans Forebragte, ligesom Commissionen ogsaa har at opfordre hver af Parterne til at afgive de Erklæringer og fremskaffe de Oplysninger, som den anseer fornødne til en ret Opfattelse af de Forhold, der komme i Betragtning ved Sagens Bedømmelse, og at tilføre Protokollen det Fornødne derom saavel som om Udsaldet af Underfølgelsen paa Afskedet.

## § 9.

Kun naar Parterne derom ere enige, eller Commissionen undtagelsesviis finder, at Sagens Bessaffenhed gjør det fornødent, kan det tilstede at indlevere skriftlige Fremstillinger af Sagen og Udsættelse hertil saavel som til de indleverede Indlæggs Besvarelse tilstaaes. Jøvrigt bør Udsættelser, naar Parterne derom ikke ere enige, kun indrømmes til Tilveiebringelsen af facitiske Oplysninger, som Commissionen finder at kunne blive af Indslydelse paa Sagens Afgjørelse, og som ikke allerede burde have været tilveiebragte.

## § 10.

Naar nogen af Parterne begjærer det, kan Landvæsencommissiønen bevilge Udsættelse til for den ordinære Ret at føre Vidner til Oplysning i Sagen, ligesom Landvæsencommissiønen i Sager, som behandles efter offentlig Foranstaltning, kan foranledige Vidnesførelse anstillet ved Retten.

Saafrømt Vidnerne dertil ere villige, kunne disses Forklaringer ogsaa afgives for Landvæsencommissiønen, og gjælde da med Hensyn til Vidnesførelsen for denne de almindelige Procèsregler; dog staaer det til Landvæsencommissiønen at forelægge Vidnerne yderligere Spørgsmaal end de af Parterne fremsatte. Thingsvidner, der ere optagne ved Landvæsencommissiønerne, have ikke Gyldighed i andre Sager.

## § 11.

Udfordres til Sagens Oplysning Optagelse af Rørt, Opmaalinger, Ribelleringer, Overslag eller deslige, og ingen af Parterne er villig til at drage Omsoarg derfor, har Commissionen at bestemme, hvem af Parterne der skal tilveiebringe de manglende Oplysninger med

Betydning til ham om, at, hvis han ikke efterkommer Opfordringen, maa han finde sig i, at Commissionen endog enten maa høre Sagen eller ikke kan tage videre Hensyn til hans Paastande.

## § 12.

Naar enten nogen af Parterne forlanger det eller Landvæsencommissiønen anseer det fornødent, kan denne tilkalde en teknisk sagkyndig Mand, der dog ikke tager Deel i Sagens Behandling og Paakjendelse, men kun har efter Landvæsencommissiønen's Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom hans Erklæring ønskes.

## § 13.

Naar Sagen er tilstrækkeligt forhandlet og oplyst, optager Commissionen den til Paakjendelse. Finder Commissionen imidlertid, efterat Sagen er optagen, at nogen Oplysning mangler, kan den paany foretage Sagen og indkalde Parterne, hvilket ogsaa bør skee, hvis det maatte findes, at der ved sammes Paaklage eller Behandling ere saadanne formelle Mangler tilstede, der maage medføre, at Sagen ikke kan paakjendes.

Saafrømt Commissionen mener, at Sagens Gjenstand heelt eller tildeels ikke henhører under dens Myndighed, har den at afvise Sagen eller en Deel af samme; i andet Fald eller forøvrigt afgjøres Sagens Realitet ved Commissionens Kjendelse.

## § 14.

Det berøer paa Commissionen, om den finder at kunne affige sin Kjendelse endnu medens den er samlet, eller først senere, efterat Sagens Acter have circuleret mellem Commissionens Medlemmer til skriftlig Afstemning eller efter mundtlig Forhandling; dog bør Kjendelse i Reglen affiges inden 3 Uger efter Optagelsen, og i intet Tilfælde maa Affigelse af Kjendelse, uden dertil særligt af Parterne givet Samtykke eller undtagelsesviis af Indenrigsministeriet meddeelt Bevilling, udsættes over 6 Uger under Ansvar efter L. 1—5—8.

Kjendelsen, der bør være støttet til en Fremstilling af Sagens Omstændigheder og de Grunde, der have ledet til Udsaldet, tilføres